

ולירוּשלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה
כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין
עולם, וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין. ברוך
אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך קוינו כל-היום. ברוך אתה
יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו יהוה אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם
אל-תשיבנו.

כאן אפשר להוסיף בקשות אישיות, ויש אומרים שעדיף
לומר בקשות אישיות לפני "יהיו לרצון".

כי אתה שומע תפלת עמך ישראל, ברחמים,
ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, והשב
את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך.

בראש חודש ובחול המועד אומרים: אלהינו ואלהי אבותינו,
יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

בראש חדש: ראש חדש הזה,

בחזה"מ פסח: חג המצות הזה,

בחזה"מ סוכות: חג הסוכות הזה,

זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו
בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים; חוס וחנו, ורחם עלינו,
והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי, המחזיר שכירתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד, צור חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבכל-יום עמנו, ועל נפלאותיך שבכל-עת,
ערב ובקר וצהרים. הטוב! כי לא כלו רחמיה,
המרחם! כי לא תמו חסדיך, מעולם קוינו לך.

בחזרת הש"ץ אומרים הקהל:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלהינו
ואלהי אבותינו, אלהי כל-בשר, יוצרנו ויצר
בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו. כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך,
לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל
ההודאות.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד,
לעולם ועד.

בעשרת ימי תשובה: וכתב לחיים טובים כל-
בני בריתך.

וכל-החיים יודוך סלה, ויהללו את-שמך באמת,
האל ישועתנו ועזרתנו סלה.

ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך
את- עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בעשרת ימי תשובה: בספר חיים, ברכה
ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך,
אנחנו וכל-עמך בית ישראל, לחיים טובים
ולשלום.

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה,
ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה,
פתח לבי בתורתך, ובמצוותיך תרדף נפשי. וכל
החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבותם. עשה למען שמך, עשה למען ימינך,
עשה למען תורתך, עשה למען קדשך, למען
יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני.

יש הנוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה
מתחיל ומסתיים שמו הפרטי.

יהי לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי.

עשה שלום (בעשרת ימי תשובה: השלום) במרומוי,
הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל-עמו ישראל,
ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו,
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים
קדמוניות. וערבה לה' מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמוניות.

תפילת מנחה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן אֲבֹרָה.

אַתָּה, גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. **בחורף:** מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. **בקיץ:** מוֹרִיד הַטָּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עַפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחִיָּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ:

נִקְדַּשׁ אֵת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם. כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל-זֶה וְאָמַר: **קדוש קדוש, קדוש ה' צבאות. מלא כל-הארץ כבודו.**

לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: **בְּרוּךְ כְּבוֹד-ה'** **ממקומו.**

וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: **יְמֶלֶךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ.**

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

בעשרת ימי תשובה: המלך הקדוש.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלְכָּנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשּׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשּׁוּבָה.

סֶלַח לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ, מַחֵל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חַנוּן הַמֵּרַבָּה לְסֶלַח.

רָאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי גּוֹאֵל חָזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רְפָאנוּ ה' וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.

אפשר להוסיף כאן תפילה על חולה יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתשלח רפואה שלמה לשם החולה בן/בת שם האם, רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כדי שיהיה/שתהיה חזק/ה בבריאות הגוף והנשמה לקיים תורתך הקדושה, בתוך כל שאר חולי עמך ישראל ברחמים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתָן **בחורף:** טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה **בקיץ:** בִּרְכָּה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ, וּבָרַךְ שְׁנָתֵנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיִזְעַצֵּנוּ כְּבִתְחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמֶלֶךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה ה' לְבַדְּךָ, בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.

בעשרת ימי תשובה: המלך המשפט

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה כָּרְגַע תֵּאבֹד, וְכָל אִיבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְהַזִּידִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּר וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעֲלֵינוּ, יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל-הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, וְשִׁים חֵלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי-בֶרֶךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים.

קוראים בפרק קיט את פסוקי האותיות של שם
הנפטר ואותיות **נשמה**,
ואז אומרים את התפילות הבאות:

אל מלא רחמים:

אל מלא רחמים, שוכן במרומים,
המצא מנוחה נכונה, על כנפי השכינה,
במעלות קדושים וטהורים,
כזוהר הרקיע מזהירים,
את נשמת _____ שהלך לעולמו,
בעבור שנדבו צדקה
בעד הזכרת נשמתו,
לכן בעל הרחמים
יסתירהו בסתר כנפיו לעולמים,
ויצור בצרור החיים את נשמתו.
ה' הוא נחלתו,
וינוח בשלום על משכבו,
ונאמר אמן.

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. /ועונים: אמן/

בעלמא די ברא כרעותה,

וימליך מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב
משיחה. /ועונים: אמן/

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן:

הקהל עונה אמן ומצטרף למשפט הבא:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר
ויתעלה ויתהלל, שמה דקודשא בריך הוא /
ועונים: בריך הוא /

לעילא (בעשרת ימי תשובה: ולעילא מכל) מן כל
ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן
בעלמא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן:

עושה שלום (בעשרת ימי תשובה: השלום) במרומו
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו
אמן

לשפנים.

יט עשה גרם, למועדים; שמש, ידע מבואו.

כ תשת-חשך, ויהי לילה-- בו-תרמש, כל-חיתו-
נער.

כא הכפירים, שאגים לטרף; ולבקש מאל,
אכלם.

כב תזרח השמש, יאספון; ואל-מעונתם,
ירבצון.

כג יצא אדם לפעלו; ולעבדו עדי-ערב.

כד מה-רבו מעשיך, ה'-- כלם, בחכמה עשית;
מלאה הארץ, קנייך.

כה זה, הים גדול-- ורחב ידים:

שם-רמש, ואין מספר; חיות קטנות, עם-
גדלות.

כו שם, אגיות יהלכון; לויתן, זה-יצרת לשחק-
בו.

כז כלם, אליך ישברון-- לתת אכלם בעתו.

כח תתן להם, ילקטון; תפתח ידך, ישבעון טוב.
כט תסתיר פניך, יבהלון:

תסף רוחם, יגועון; ואל-עפרם ישובון.

ל תשלח רוחך, יבראון; ותחדש, פני אדמה.

לא יהי כבוד ה' לעולם; ישמח ה' במעשיו.

לב המביט לארץ, ותרעד; יגע בהרים וינעשנו.

לג אשירה לה' בחיי; אומרה לאלהי בעודי.

לד יערב עליו שיחי; אנכי, אשמח בה'.

לה יתמו חטאים מן-הארץ, ורשעים עוד

אינם--

ברכי נפשי, את-ה'; הללו-יה.

תהילים פרק קל

א שיר המעלות:

ממעמקים קראתיך ה'.

ב אדני, שמעה בקולי:

תהינה אזניך, קשבות-- לקול, תחנוני.

ג אם-עונות תשמר-יה-- אדני, מי יעמד.

ד כי-עמך הסליחה-- למען, תנא.

ה קויתי ה', קויתה נפשי; ולדברו הוחלתי.

ו נפשי לאדני-- משמרים לבקר, שמרים לבקר.

ז יחל ישראל, אל-ה': כי-עם-ה' החסד; והרבה

עמו פדות.

ח והוא, יפדה את-ישראל-- מכל, עונתי.

תהילים פרק עב

א לשלמה: אלהים--משפטיך, למלך תן;
וצדקתך לבן-מלך.
ב ידיו עמך בצדק; וענייך במשפט.
ג ישאו הרים שלום לעם; וגבעות, בצדקה.
ד ישפט, עניי-עם--יושיע, לבני אביון; וידכא
עושק.
ה ייראוך עם-שמש; ולפני ירח, דור דורים.
ו ירד, כמטר על-גו; כרביבים, זרזוף ארץ.
ז יפרח-בנימין צדיק; ורב שלום, עד-בלי ירח.
ח ויך, מים עד-ים; ומנהר, עד-אפסי-ארץ.
ט לפניו, יכרעו ציים; ואיביו, עפר ילחכו.
י מלכי תרשיש ואיים, מנחה ישיבו;
מלכי שבא וסבא, אשכר יקריבו.
יא וישתחוּ-לו כל-מלכים; כל-גוים יעבדוהו.
יב כי-יציל, אביון משוע; ועני, ואין-עזר לו.
יג יחס, על-דל ואביון; ונפשות אביונים יושיע.
יד מתוך ומחמס, יגאל נפשם; וייקר דמם
בעיניו.
טו ויחי-- ויתן-לו, מזהב שבא;
ויתפלל בעדו תמיד; כל-היום, יברכנהו.
טז יהי פסת-בר, בארץ-- בראש הרים;
ירעש כלבנון פרו; ויציצו מעיר, כעשב הארץ.
יז יהי שמו, לעולם-- לפני-שמש, ינין (ינון)
שמו:
ויתברכו בו; כל-גוים יאשרוהו.
יח ברוך, ה' אלהים--אלהי ישראל: עשה
נפלאות לבדו.
יט וברוך, שם כבודו-- לעולם;
וימלא כבודו, את-כל הארץ-- אמן ואמן.
כ כלו תפלות-- דוד, בן-ישי.

תהילים פרק צא

א ישב, בסתר עליון; בצל שדי, יתלונן.
ב אמר--לה', מחסי ומצודתי; אלהי, אבטח-
בו.
ג כי הוא יצילך, מפח יקוש; מדבר הוות.
ד באברתו, יסוך לך--ותחת-כנפיו תחסה; צנה
וסתרה אמתו.
ה לא-תירא, מפחד לילה; מחץ, יעוף יומם.
ו מדבר, באפל יחלך; מקטב, ישוד צהררים.
ז יפל מצדך, אלה--ורבבה מימינך: אליך, לא

יגש.

ח רק, בעיניך תביט; ושלמת רשעים תראה.
ט כי-אתה ה' מחסי; עליון, שמת מעונך.
י לא-תאנה אליך רעה; ונגע, לא-יקרב באהלך.
יא כי מלאכיו, יצוה לך; לשמרך, בכל-דרךך.
יב על-כפים ישאונך; פן-תגף באבן רגלך.
יג על-שחל ופתן, תדרךך; תרמס כפיר ותנין.
יד כי בי חשק, ואפליטהו; אשגבהו, כי-ידע
שמי.
טו יקראני, ואענהו--עמו-אנכי בצרה; אחלצהו,
ואכבדהו.
טז ארך ימים, אשביעהו; ואראהו, בישועתי.

תהילים פרק קד

א ברכי נפשי, את-ה':
ה' אלהי, גדלת מאד; הוד והדר לבשת.
ב עטה-אור, בשלמה; נוטה שמים, כיריעה.
ג המקרה במים, עליותיו:
השם-עבים רכובו; המהלך, על-כנפי-רוח.
ד עשה מלאכיו רוחות; משרתיו, אש להט.
ה יסד-ארץ, על-מכוניה; בל-תמוט, עולם ועד.
ו תהום, כלבוש כסיתו; על-הרים, יעמדו מים.
ז מן-גערתך ונוסו; מן-קול רעמד, יחפזו.
ח יעלו הרים, ירדו בקעות-- אל-מקום, זה
יסדת להם.
ט גבול-שמת, בל-יעברו; בל-ישבון, לכסות
הארץ.
י המשלח מעינים, בנחלים; בין הרים, יהלכון.
יא ישקו, כל-חיתו שדי; ישברו פראים צמאם.
יב עליהם, עוף-השמים ישכון; מבין עפאים,
יתנו-קול.
יג משקה הרים, מעליותיו; מפרי מעשיך,
תשבע הארץ.
יד מצמיח חציר, לבהמה, ועשב, לעבדת
האדם;
להוציא לחם, מן-הארץ.
טו ויין, ישמח לבב-אנוש-- להצהיל פנים
משמון;
ולחם, לבב-אנוש יסעד.
טז ישבעו, עצי ה'-- ארזי לבנון, אשר נטע.
יז אשר-שם, צפרים יקננו; חסידה, ברושים
ביתה.
יח הרים הגבהים, ליעלים; סלעים, מחסה

תהילים פרק לג

א רָנְנוּ צְדִיקִים, בַּה'; לִישָׁרִים, נֶאֱוָה תִּהְיֶה.
 ב הוֹדוּ לַה' בְּכִנּוֹר; בִּנְבֵל עֲשׂוֹר, זָמְרוּ-לוֹ.
 ג שִׁירוּ-לוֹ, שִׁיר חֹדֶשׁ; הִיטִיבוּ נֶגֶן, בְּתִרְעוּתָה.
 ד כִּי-יִשָּׁר דְּבַר-ה'; וְכָל-מַעֲשָׂהּ, בְּאֱמוּנָה.
 ה אֲהַב, צְדָקָה וּמִשְׁפָּט; חֶסֶד ה', מְלָאָה הָאָרֶץ.
 ו בְּדַבַּר ה', שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ; וּבְרוּחַ פִּיו, כָּל-צִבְאָם.
 ז כִּנֹּס כֶּנֶד, מִי הַיָּם; נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת.
 ח יִירָאוּ מֶה, כָּל-הָאָרֶץ; מִמֶּנּוּ יִגֹּרּוּ, כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל.
 ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי; הוּא-צִוָּה, וַיַּעֲמֵד.
 י ה', הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם; הִנִּיא, מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
 יא עֲצַת ה', לְעוֹלָם תַּעֲמֵד; מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ, לְדֹר וָדֹר.
 יב אֲשֶׁרִי הִגִּיד, אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֵיו; הָעַם, בָּחַר לִנְחֻלָּה לּוֹ.
 יג מִשְׁמַיִם, הִבִּיט ה'; רָאָה, אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם.
 יד מִמְּכוֹן-שְׁבֹתוֹ הִשְׁגִּיחַ-- אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
 טו הַיִּצָּר יַחַד לָבָם; הַמִּבִּין, אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם.
 טז אִין-הַמֶּלֶךְ, נוֹשַׁע בְּרֵב-חֵיל; גִּבּוֹר, לֹא-יִנָּצֵל בְּרֵב-כַּחַ.
 יז שֶׁקֶר הַסּוֹס, לִתְשׁוּעָה; וּבִרְבַּח חֵילוֹ, לֹא יִמְלֹט.
 יח הִנֵּה עֵין ה', אֶל-יִרְאָיו; לְמִיִּחְלִים לְחֹסְדּוֹ.
 יט לְהַצִּיל מִמּוֹת נֶפֶשׁ; וּלְחַיּוֹתָם, בָּרַעַב.
 כ נִפְשָׁנוּ, חִפְתָּה לַה'; עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא.
 כא כִּי-בּוֹ, יִשְׁמַח לִבָּנוּ: כִּי בְשֵׁם קֹדְשׁוֹ בִּטְחוּנוֹ.
 כב יְהִי-חֶסֶדְךָ ה' עָלֵינוּ: כַּאֲשֶׁר, יַחֲלֵנוּ לָךְ.

תהילים פרק טז

א מִכֶּתֶם לְדָוִד: שְׁמִרְנִי אֵל, כִּי-חֲסִיתִי בְּךָ.
 ב אֲמַרְתָּ לַה', אֲדַנִּי אַתָּה; טוֹבָתִי, בַּל-עָלִיד.
 ג לְקַדּוֹשִׁים, אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ הַמָּה; וְאֲדִירִי, כָּל-חִפְצֵי-בָם.
 ד יָרַבּוּ עֲצוּבוֹתַם, אַחֵר מִהֲרוּ: בַּל-אֲסִיד נִסְפִּיהֶם מִדָּם; וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתַם, עַל-שִׁפְתִּי.
 ה ה', מִנֵּת-חֶלְקִי וְכוֹסִי-- אַתָּה, תּוֹמִיד גּוֹרְלִי.
 ו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי, בְּנֻעָמִים; אֶף-נִחַלְתָּ, שְׁפָרָה עָלַי.
 ז אֲבָרְךָ--אֶת-ה', אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי; אֶף-לִילּוֹת, יִסְרוּנִי כָלִיּוֹתִי.
 ח שְׁוִיתִי ה' לְנִגְדִי תָמִיד: כִּי מִימִינִי, בַּל-אֲמוּט.

ט לָכֵן, שְׁמַח לְבִי--וַיִּגַּל כְּבוֹדִי; אֶף-בְּשָׁרִי, יִשְׁכֹּן לְבִטָּח.
 י כִּי, לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל; לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ, לְרָאוֹת שְׁחָת.
 יא תּוֹדִיעֵנִי, אֲרַח חַיִּים: שְׁבַע שְׁמֵחוֹת, אֶת-פִּנְיֶךָ; נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח.

תהילים פרק יז

א תִּפְלָה, לְדָוִד:
 שְׁמַעָה ה', צְדָק-- הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי, הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי;
 בְּלֹא, שִׁפְתֵי מֶרְמָה.
 ב מִלִּפְנֵיךָ, מִשְׁפָּטִי יֵצֵא; עֵינֶיךָ, תַּחֲזִינָה מִיִּשְׁרָיִם.
 ג בְּחִנָּת לְבִי, פָּקֹדֶת לִילָה-- צָרְפֹתִנִי בַל-תִּמְצָא; זְמוֹתִי, בַּל-יַעֲבֹר-פִּי.
 ד לִפְעֻלוֹת אָדָם, בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ-- אֲנִי שְׁמֹרְתִי, אַרְחוֹת פְּרִיץ.
 ה תִּמְלֹךְ אֲשֶׁרִי, בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ; בַּל-נִמּוּטוֹ פְּעָמַי.
 ו אֲנִי-קִרְאֲתֶיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֵל; הֵט-אָזְנְךָ לִי, שְׁמַע אֲמָרְתִּי.
 ז הַפְּלֵה חֲסִידְךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים-- מִמֹּת קוֹמָמִים, בִּימִינְךָ.
 ח שְׁמִרְנִי, כְּאִישׁוֹן בֵּת-עֵין; בָּצַל כְּנָפֶיךָ, תִּסְתִּירֵנִי.
 ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים, זֹו שְׂדוֹנִי; אִיבִי בִנְפֶשׁ, יִקִּיפוּ עָלַי.
 י חִלְצָמוּ סָגְרוּ; פִּימוֹ, דָּבְרוּ בְּגָאוֹת.
 יא אֲשִׁירֵנוּ, עֲתָה סַבְבוּנִי (סָבְבוּנוּ); עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ, לִנְטוֹת בָּאָרֶץ.
 יב דָּמִינוּ--כְּאַרְיֵה, יִכָּסּוּף לְטֹרֶף; וְכַכְפִּיר, יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.
 יג קוֹמָה ה'-- קֹדֶמָה פָּנָיו, הַכְרִיעָהוּ; פִּלְטָה נַפְשִׁי, מִרָשָׁע חֲרָבָךְ.
 יד מִמֹּתִים יָדָךְ ה', מִמֹּתִים מִחֶלֶד-- חֶלְקֶם בְּחַיִּים, וּצְפִינָךְ (וּצְפוּנָךְ) תִּמְלֵא בְטָנָם; יִשְׁבְּעוּ בָנִים-- וְהִנִּיחוּ יִתְרָם, לְעוֹלָלֵיהֶם.
 טו אֲנִי--בְּצִדְקָה, אֶחְזָה פָּנֶיךָ; אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיָא, תִּמְוִינָתְךָ.

תפילה כשנכנסים לבית הקברות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר יצר אתכם בדין,
וזן וכלכל אתכם בדין,
והמית אתכם בדין,
ויודע מספר כלכם בדין,
והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם בדין,
ברוך אתה יי, מחיה המתים.

יום הזיכרון לנפטר

לעילוי נשמת הנפטר, נוהגים לקרוא:

- שמונה פרקי תהלים - ראו רשימה בעמוד הבא. קוראים בקול רם את הפסוק הראשון והאחרון, והשאר בלחש.
- שמונה פסוקים לכל אות של שם הנפטר, ולאותיות "נשמה" - ראו רשימה על הכריכה.
- "אל מלא רחמים".
- "קדיש יתום".